

Praha o vánocích 1996.

V I N C U L U M

Nepomucenský občasník BRÁZDA, chtěje povzbudit tamní literáty k větší "orbě", ironicky napsal, že "dvě BRÁZDY v roce to je výkon kolchozníků na Ukrajině. Za PRÁZDOU je na posledním čestném místě už jen ročníkové VINCULUM". Děkuji za poklonu, upozorňuji však, že nemáme v úmyslu něco "zvorat", a proto s PRÁZDOU nechceme soutěžit. Přestovšak jsem jí vděčný za popud k vydání tohoto čísla: je to jistě lepší, než nutí-li mne k tomu úmrtí některého z brášek.

Zde je právě překrásné počasí, skoro jak za polárním kruhem. Kolem 20 stupňů mrazu, všude na ulicích leď, lidé, pokud nemají zlomené hnáty (i to je zřejmě výdobytek starého socialismu - lidé se už nepamatují, jak to v Praze bývalo v normálních dobách, když se ještě sníh zametal a odhrabával), chodí po ulicích tanečním krokem, napodobující auta, která opravdu tančí. Vičeli jste aspoň na obrázku fotografii "tančícího domu" u Jiráskova mostu? I ten dotváří ráz dnešního města. Jinak ale musím říct, že česká pošta pracuje nesrovnatelně lépe než italská: dojde-li Vám toto číslo až po oblévě, bude to vina pošty římské (Vinculum se stále tiskne v Římě), ne české.

My se v Praze radujeme z nových pomocných biskupů a připravujeme se na rok svatovojtěšského jubilea, v němž se program posledního roku desíletí vyhlášeného kardinálem Tomáškem snoubí s prvním rokem přípravy na jubilejní rok 2000: Ježíš Kristus, Pán dějin a otec budoucího věku. Budeme se snažit ho prožít co nejintenzivněji, s pomocí průvodců a pastoračních pomůcek, které vydala naše Biskupská konference a které bych snad byl s to Vám i zaslat, kdybyste o ně projevíli zájem (dost materiálu bude zveřejňováno i v Katolickém týdeníku).

Situace v našem bývalém exilu se mnoho nezměnila. Snažíme se udržet, co se dá, na víc zatím nemáme sílu. Trochu nám dělal starosti P. Jenda Holas, takto jinak kanovník litomyšlský, který si šel oddechnout do dvou frankfurtských nemocnic. Díky Bohu je už zase v pořádku, dokonce přijel vlastním autem až do Říma na sjezd Střediska. V New Yorku P. Vyoral pomalu předává pluh dalšímu oračovi. Zatím se jím stal P. Jindřich Kotvrda, který zaměnil slunnou Austrálii za promrzlou metropoli na Hudsonu. Do Austrálie, kde stále horlivě působí dlouholetý Australan P. Erdina OFM Cap (dostal jsem krásnou fotografii ze svatováclavské kohoslužby na Šumavě v Melbourne), se chystá rozjet či rozletět staříčkový Vojta Vičánek (ještě starší než já, snad se na něho někteří skalní Nepomuceňáci pamatují). Já sám jsem navštívil na podzim Paříž, kde naše misie neuvěřitelně stále přetrvává (teď na Nový rok by se tam měl objevit na skok i P. Petr

Kolář) a Londýn, kde se P. Lang stále pečlivě stará o své stádečko, které se mu pod rukama omlazuje díky přílivu děvčat "au pair", která tam táhne angličtina. My Středoevropané jsme měli jako obvykle setkání v Ellwangen, kterého se zúčastnil také prof. Karel Vrána. A v listopadu byla jako vždy v Poutním domě v Římě valná hromada Střediska, na které se sešlo dost členů, tentokrát zvláště ze Švýcarska. Někteří krajané, na prvním místě msgr. Karel Fořt, se objevili v Praze na vzpomínkové slavnosti k nedožitým osmdesátinám Saši Heidlera - o tom jste ale jistě, doufám, informováni z mnichovského HLASU SV. CYRILA A METODA.

Tento věstník také pravidelně zveřejňuje jubilea našich kněží. Jelikož mi chybí péle a horlivost redaktorky tohoto zasloužilého HLASU, odkazuji všechny, kdo se narodili na šťastná data, na tamní rubriku "BLAHOPŘEJEME". V posledním čísle se např. vyskytují čísla 80 (kanovník Šmídl), 75 (msgr. Fořt), 40 (Dr. Bárta) a 15 (kněžská léta msgr. Simandla). Myslím však, že zůstáváme všichni mezi sebou stále spojeni bez ohledu na čísla, a proto gratuluji všem.

A na konec? Kež nás stále provází ováněbní radost i do nového roku. Protože je mezi námi plno zralých (dovoľuji si k nim počítat i sebe), některým se třebaš v roce 1997 už poštěstí setkat se s Pánem Ježíšem tváří v tvář, bez svátostných způsob. To je cíl, k němuž směřujeme a na který máme právo se těšit. Těm, kterým se to ještě nepodaří, přeji hodně trpělivosti a to janpavlovské "nebojte se!". Počítali jste někdy, kolikrát se v Písmu objevuje slovo "pokoj"? Musí to být něco základního, bez čehož je křesťanství nemyslitelné. Kež tedy ten pokoj, o kterém pěli v Betlémě andělé, ale který apoštolům definitivně přinesl vzkříšený Kristus, naplní naše srdce a provází nás celým příštím rokem.

Za to se modlí

Váš

+ Jaroslav Škarvada